

'ZO SPREEKT DE HEER'

SPREEKT DE HEER ZO?

Antwoorden van Prof. J. Van der Veken

Inhoud

Handen opleggen

Jongeren

Tranen

Herder

Bijbelkritiek

In Nieuwe Aarde 1989-5 (nr. 0190 op www.stucom.nl) hebben we een aantal vragen en antwoorden gepubliceerd*. Deze keer het tweede en laatste, desondanks belangrijke deel.

Redactie

HANDEN OPLEGGEN

Is het handen opleggen bij genezing ook een vorm van getuigenis? Als ik de handen opleg, is het dan God die de handen oplegt?

Ik zou zeggen 'ja' en 'nee'. 'Nee' in de zin van 'God heeft geen handen'; 'ja' in de zin van 'God heeft mijn handen'.

De enige manier van God om de handen op te leggen is door van de handen van de mensen gebruik te maken. We leven toch in een sacramentele heilsgeschiedenis! We hebben zichtbare tekenen nodig. Die hand moet men kunnen voelen.

Als een gemakkelijke, maar belangrijke vorm van 'healing touch' noemt Prof. Van der Veken het geven van een kruisje, niet alleen aan kinderen, maar ook aan volwassenen:

Niet gemakkelijk, maar in een bepaalde situatie moet men dat toch kunnen, durven en willen doen...

U moet niet beschaamd zijn dat dat máár iets menselijks is, iets zichtbaars en iets voelbaars. Natuurlijk speelt daar menselijke emotionaliteit mee, maar waarom zou dat niet mogen? De mensen hebben toch juist nodig te weten dat zij in hun situatie werkelijk worden bemind! Ze moeten voelen dat God met hen is, dat God hen niet verlaat en niet heeft laten vallen.

JONGEREN

Jongeren, hebben die ook het recht om te spreken?

Natuurlijk hebben die het recht om te spreken. Die moeten het leren. Dat zal van meet af niet 100% harmonisch zijn. Ik vind dat jongeren altijd eerder moeten aangemoedigd worden dan dat hun de mond gesnoerd moet worden. Wij moeten in een gebedsgroep de jongeren in zekere zin - naar mijn aanvoelen - nog meer recht van spreken geven. Zij hebben tenminste het recht van overdrijven; dat hoort bij hun leeftijd. Die moeten nog leren spreken en wij moeten leren luisteren naar wat leeft. En daarom mag u nooit een jongere de mond snoeren.

TRANEN

Iemand stelt een vraag over de gave van tranen naar aanleiding van wat er gezegd is over Ignatius van Loyola.

Prof. Van der Veken laat hier A. Koestner aan het woord en merkt op:

Er zijn twee soorten emoties. Je hebt agressieve emoties: de geldingsdrang, de sexualiteit e.d., waarbij tenslotte de ene mens de andere wil beheersen, zijn eigen wil opleggen, wil gelijk-halen, discussiëren, en zo meer. Dat zijn de emoties van de zelfbevestiging, 'auto-assertation'. Maar - zegt Koestler - er zijn ook andere emoties, die van fijne, delicate aard zijn. Hij noemt ze ook wel 'intimiteit'. Het is niet gemakkelijk en niet aan iedereen gegeven. De eigen uitdrukking daarvan is een wenen in een soort ontspanning, waar de mens wat geblokkeerd is, loslaat en opgeeft.

Ik denk dat er ook zo'n soort intimiteit met God mogelijk is. Het is eigenlijk een soort

mystieke ervaring, waarbij de mens eindelijk durft geloven dat God hem raakt en dat hij door God aanvaard is. Een karakteristieke uitdrukking daarvan - u kunt dat vinden bij alle heiligen - is juist die ontspanning die zich toont in wat zij noemen in de geestelijke teksten 'de gave der tranen'.

HERDER

Kun je geen herder zijn als je niet duidelijk de gave van onderscheid hebt?

De herder moet bij uitstek de gave van onderscheid hebben. Dat denk ik écht. Een herder moet een gezond oordeel hebben, hij moet instinctief weten wat vanwege God is en wat niet vanwege God is. Maar een herder moet daarom niet altijd zelf de onderscheidingen doen, en zich zeker niet alleen op eigen intuïtie laten drijven. Hij moet minstens een team hebben rondom zich. Ik denk dat de gave van onderscheid voor een herder en een bisschop essentieel is. Als het 'het charisma van de bisschoppen is charisma's te onderscheiden', is het eigenlijk ook zo voor een herder, die ter plaatse een beetje 'episcopus', de 'toezichthouder' is.

BIJBELKRITIEK

Over het leren gelovig omgaan met theologische kritiek en bijbelkritiek zei Prof. Van der Veken het volgende:

Het is het allermoeilijkste het geloof en de theologische kritiek met elkaar in gesprek te brengen. Het gebeurt helaas maar zeer weinig. Wat dus gedaan moet worden is dat men de beste theologische inzichten combineert met het best mogelijk geestelijk leven. En dat is onze taak.

De Kerk is op dat gebied zelf nog veel te schuw. De Kerk heeft enorme vooruitgang gemaakt met interpretatie van de Bijbel en dergelijke. Maar ook hier nog durft men eigenlijk niet echt doordenken. Men durft eigenlijk niet te geloven in de incarnatie. Denk aan heel die hetze rond die film 'De laatste bekoring van Jezus'. Dat Jezus sexuele bekoringen gehad zou hebben is een pluspunt voor hem. Het is zeker een teken van abnormaliteit nooit een sexuele bekoring gehad te hebben...

Maar wat moet de Kerk doen? Ze had heel anders kunnen reageren. Gewoon door te zeggen: 'Het schijnt maar een flauwe film te zijn; het is niet interessant'. En ten tweede: 'Het is een beetje sensatie zoeken'.

Men kan zich natuurlijk afvragen: 'Wat zou Hij gedaan hebben indien Hij niet ingegaan was op zijn profetische roeping?' Daar is toch niets schokkends aan?

Uit: Bouwen aan de Nieuwe Aarde, maart-april 1990

* Dit artikel is gebaseerd op een geluidsopname uit 1988 in Baak. De tekst is door prof. Van der Veken zelf nagekeken en goedgekeurd voor publicatie.

Dit is document 0191 op www.stucom.nl en sluit aan op 0190 dat weer aansluit op 0189, een lezing over de woordgaven: tongentaal, profetie en woord van kennis.

VERDER LEZEN

Op www.stucom.nl staat meer van prof. dr. Jan Van der Veken onder de nummers 0057, 0061, 0062, 0063, 0068, 0076, 0095 en 0142.